

Цар Ирод като научи, че мъдrecи чак от далечния Изток са дошли да се поклонят на новородения Младенец, много се изплаши. Той помисли, че се е родил могъщ земен цар, който може да му отнеме властта. Реши да Го погуби.

Но преди това старецът Йосиф и Майка Му Мария избягаха в Египет, за да се спасят от гнева на Ирод. Пътуването беше трудно. Най-после стигнаха до Египетската пустиня. Малкият Исус спеше в прегръдката на Майка Си.

Ношуваха и рано сутринта пак тръгнаха на път. Слънцето сипеше жарки лъчи, когато те се оказаха на диво пустинно място. Не видяха кога се приближи до тях група от десетина разбойници. Водеше ги едър силен мъж.

“Майка с дете в пустинята!” - недоумяваше разбойникът. “Може би бягат от нещо и сигурно носят скъпоценности....!” - с такива мисли той се изправи с нож в ръка пред тях.

Зад него другите разбойници следяха движенията му. Чудеха се защо не бърза да предприеме нещо, познавайки жестокия му нрав. А разбойникът водач продължаваше да гледа Детето. Когато срещна погледа Му, тръпки го полазиха. Какво ставаше с него? В един миг осъзна, че е страшен престъпник и изпита непознато дотогава чувство на срам и болка за падението си. Божественият поглед на Младенеца го победи.

Без да разбира какво прави, той падна на колене и се поклони на чудното Дете. След минута една едра сълза се търкулна по загорялото му лице и падна на нагорещения пясък, който жадно я погълна. Колко стоя така, разбойникът не разбра. Когато се изправи, моментално захвърли ножа и даде знак на дружината си, че я разпуска. После отведе в едно малко египетско селце пътниците. Там поръча да се погрижат за тях добри хора и изчезна...

Разказват, че се върнал в родния си край и заживял като нов, честен човек. Близките му недоумявали как се е преобразил.

Изминаха няколко години и достигна далечната вест, че Ирод умрял. Света Богородица с Младенеца и праведният Йосиф тръгнаха обратно по дългия и труден път. На мястото, където бяха срещнали разбойниците видяха чуден оазис с бистра вода и нацъфтели красиви бели цветчета! А само преди няколко години го нямаше тук!

А ето какво се беше случило: след като разбойникът поведе пътниците, там, където беше коленичил, избликна бистър извор и в скоро време мястото се превърна в оазис. А там, където капна сълзата, с която той се разкая за всичките си злодеяния, поникна чудно бяло цвете.

След време разбойниците пак минаха по това място. Като видяха чудото, и те се разкаяха за грешния си живот и станаха добри хора.

Спасителят на човечеството, още в пелени, преобразяваше човешките души!

Монахиня Валентина Друмева, Православно вероучение за деца, <http://sveta-gora-zograph.com>